

234. Derde Soester taalttest

Wie mooi wil zijn ...

Sinds onheuglijke tijden bestaat er bij de mens de fascinatie verfraaiingen aan te brengen aan zijn lichaam: zowel de Scythen als de Azteken, de Bosjesmannen en de Eskimo's brachten inkervingen aan in de huid die tot littekenvorming leidden.

Heden ten dage heeft deze tendens zich ook uitgebreid naar de West-Europese beschaving en in onze contreien wordt het – in sommige kringen althans – als heel chic bestempeld een tatoeage op de bovenarm te hebben.

Sommigen zitten van onder tot boven vol met polychrome pin-ups, anderen hebben de naam van een ex-geliefde op de biceps getatoeëerd. Een tikkeltje gênant, misschien?

Met een elektrische tatoeëermachine worden de kleuren en contouren consciëntieus onder de lederhuid geïnjecteerd.

Hygiëne is in deze branche heel belangrijk: bacteriën kunnen gemakkelijk infecties veroorzaken; penicilline en andere antibiotica kunnen dan ten enenmale geen curatieve rol spelen.

De associatie met ruwe zeebonken en gewelddadige criminelen geldt niet meer nu ook havoleerlingen en vmbo'ers zich laten tatoeëren. Zelfs zag ik onlangs een oud-hts'er met een quasistoere tattoo op zijn onderarm.

In religieuze kringen wordt je een gepiercete navel of een getatoeëerde bovenarm niet in dank afgenomen, maar of de Eeuwige een afbeelding te zijner ere – zo heeft David Beckham een crucifix achter op zijn nek getatoeëerd – wél met de mantel der liefde bedekt, blijft de vraag.

Ten slotte zij nog vermeld dat uw dicteeschrijver het vignet van het Groene Boekje op een geheime plek heeft laten aanbrengen.